

სიშორით შენით

სიშორის შენის სიახლოვე, მარადის მძაფრი,
აბრუებს ყნოსვას, ვარდო ტყიურო!
მესმის ბილიკთა სიხარულით გადანაზაფრი
უვერტიურა.

და სიახლოვის სიშორეში, კვლავ უფრო შორი
მისვლა ყელამდე, მიწვდომა ყელის..

არის ნანატრი ედემები, სიკვდილის სწორი-
მზე მთა და ველის.

ო, იგი წამი, მშვენიერო, ო, იგი ბაგე!

ო, ეს წყეული სისხლის დუდილი.

ძეგლთა სიმაღლით, სივრცეებში! მე იქ აღვაგე
სულის წუხილი!

1974